

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht van maandag 29 januari 2024 is de heer D. Kasius, hierna 'de speler', ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd sc Heerenveen – AZ Alkmaar van 28 januari 2024 schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van de tegenspeler van sc Heereveen, hierna 'de tegenstander'.

De aanklager betaald voetbal, hierna 'de aanklager', heeft via AZ Alkmaar aan de speler een schikkingsvoorstel gedaan, inhoudende dat de speler, gelet op de aard en de ernst van het strafbare feit, met ingang van maandag 29 januari 2024 wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club drie (3) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één (1) zodanige wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

Dit schikkingsvoorstel is namens de speler niet geaccepteerd waarna de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna 'de tuchtcommissie', is voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 1 februari 2024. Zij heeft bij die gelegenheid de speler gehoord, bijgestaan door mw. mr. S. Juffermans, General Counsel, werkzaam bij AZ Alkmaar.

Bij die mondelinge behandeling is ook kennisgenomen van de tv-beelden, de door de speler ingebrachte videofragmenten en grafiek met betrekking tot de snelheid van de speler.

Getuigenverhoor de heer M. van der Eijck (de scheidsrechter)

Op de vraag van en namens de speler wat het verschil in waarneming was van de scheidsrechter direct na de overtreding en zijn waarneming van de tv-beelden, stelt de getuige dat er een aantal verschillen zijn. Voor de getuige is het voornaamste verschil de kijkhoek waarmee hij in eerste instantie de overtreding heeft beoordeeld. Daarnaast heeft de getuige de aanloop – en met name de snelheid hiervan – van de speler niet live waargenomen. Op de vraag van en namens de speler of de getuige tijdens dan wel na de waarneming van de tv-beelden nog twijfels had, stelt de getuige dat dit niet het geval was.

2. Vordering van de aanklager

De aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht.

De aanklager stelt op grond van de Spelregels veldvoetbal 2023/'24, hierna 'de Spelregels', dat sprake is van ernstig gemeen spel als sprake is van een tackle of het aangaan van een duel waardoor de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht en/of als een speler die naar een tegenstander springt in een duel om de bal te veroveren, hetzij van voren, van opzij of van achteren, dit doet met één of beide benen, met buitensporige inzet, of de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt.

Uit de tv-beelden blijkt volgens de aanklager namelijk dat, zoals terecht door de scheidsrechter is gesteld, de speler de tegenstander had kunnen ontwijken. Volgens de aanklager is hier sprake geweest van een overtreding waarbij sprake is van een hoge snelheid en intensiteit. Dat de speler de

tegenstander vol met zijn voet heeft geraakt, staat volgens de aanklager vast en daarmee wordt volgens de aanklager voldaan aan de vereisten van ernstig gemeen spel.

Bij de beoordeling of er sprake is van ernstig gemeen spel is volgens de aanklager de intentie van een speler bij het aangaan van een duel niet doorslaggevend, maar wel de uiterlijke verschijningsvormen en de mate van gevaarzetting.

De aanklager stelt dat op grond van artikel 19 lid 2 van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal, hierna 'RTBV', dat voor de strafbaarheid van ernstig gemeen spel opzet, schuld, nalatigheid of onzorgvuldigheid is vereist. Van voorwaardelijk opzet ten aanzien van een bepaald gevolg is volgens de aanklager sprake als de speler bewust de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat dat gevolg zal intreden. Daarbij is het volgens de aanklager primair in tuchtrechtelijke zin niet relevant of de speler al dan niet de intentie heeft – gehad – om de tegenstander te blesseren. De speler heeft wel de aanmerkelijke kans aanvaard om de tegenstander te blesseren. Subsidiair stelt de aanklager dat, mocht de tuchtcommissie oordelen dat hier geen sprake is van voorwaardelijk opzet, de speler – aanmerkelijk – onzorgvuldig heeft gehandeld.

Ten aanzien van het bewijs, komt de aanklager tot een bewezenverklaring van het ten laste gelegde op grond van de tv-beelden, de verklaringen van de scheidsrechter, de VAR en de tegenstander.

Strafmaatoverweging

Over de vraag welke straf passend en geboden is, stelt de aanklager dat hij geen redenen ziet om de strafeis te verhogen. De aanklager vindt de in het schikkingsvoorstel aangeboden straf passend en geboden en handhaaft deze strafeis.

3. Verweer van de speler, aanvullende reacties

De speler is van mening dat geen sprake is van ernstig gemeen spel. Volgens de speler is geen sprake geweest van een tackle of het aangaan van een duel of het springen naar een tegenspeler. De speler rende om bij de bal te komen en bij het neerkomen van zijn voet in deze rennende beweging – die niet werd aangepast – kwam de speler ongelukkig in aanraking met de tegenstander die voorlangs kruiste. Alleen al daarom kan volgens de speler geen sprake zijn van ernstig gemeen spel.

Uit de tv-beelden blijkt dat de speler op enig moment een versnelling inzet en op hoge snelheid naar de bal sprint, terwijl de tegenstander op dat moment ook hetzelfde doet. De tegenstander kiest er echter volgens de speler voor om zijn sprint te eindigen met een sliding waardoor de speler plotseling snel moet afremmen om een harde botsing met de tegenstander te voorkomen. De speler houdt in en de tegenstander slaagt er in om de bal als eerste weg te tikken. Hoewel de speler dusdanig vaart minder, kan hij door de snelheid waarin deze gebeurtenissen zich afspelen niet voorkomen dat hij toch in contact komt met de tegenstander. De speler raakt de tegenstander inderdaad daarom ongelukkig met zijn voet in zijn zij/heup. Door de speler wordt aangegeven dat het voor hem onmogelijk was om met een enorme sprintsnelheid – welke door de speler op zitting door middel van een grafiek is onderbouwd – direct stil te staan.

De speler heeft op basis van de door hem ingebrachte videofragmenten aangegeven op welke wijze hij heeft geremd en waarom het onvermijdelijk was dat hij en de tegenstander tot een contactmoment zouden komen. De speler stelt namelijk dat op het moment dat hij afremt, hij zijn linkervoet op de grond zet en is zijn rechtervoet in de lucht. Omdat deze rechtervoet nog in de lucht is, raakt hij hiermee onvermijdelijk doch ongelukkig het lichaam van de tegenstander. Volgens de speler was het over de tegenstander heen springen geen mogelijkheid, omdat hij zijn voeten hard in de grond had gezet en de speler gedurende die korte tijd niet de lichtvoetigheid en soepelheid had om een sprong te kunnen maken. De speler stelt daarnaast dat het beste wat hij in deze situatie kon doen was afremmen en proberen de impact van de botsing met zijn tegenstander te verzwakken. De speler heeft dit op allerlei manieren geprobeerd getuige het feit dat hij zijn rechterbeen gebogen houdt en op geen enkel moment volledig strekt. De speler wilde de tegenstander namelijk niet met opzet pijn doen.

Voor wat betreft het bewijs en dan met name de verklaring van de scheidsrechter, heeft de speler vraagtekens bij de ommezwaai in de verklaring en beoordeling van de scheidsrechter. Daarnaast is de speler het niet eens met de scheidsrechter die aangeeft dat hij op de tv-beelden heeft kunnen waarnemen dat de speler doorliep op zijn tegenstander en met zijn noppen op zijn tegenstander stapte. Wanneer een speler ergens op stapt dan verplaatst de speler per definitie het gewicht naar dat oppervlak. Door de speler is uitvoerig aangegeven dat hij allesbehalve zijn gewicht op zijn rechtervoet heeft geplaatst. Door de hiel van zijn rechtervoet op te lichten – enerzijds om de impact te verlichten en anderzijds omdat hij schrok dat hij zijn tegenstander raakte – en door zijn gewicht naar zijn linkervoet te verplaatsen kan onmogelijk de conclusie worden getrokken dat de speler op zijn tegenstander stapte.

Gelet op de hiervoor genoemde argumenten, is de speler van mening dat de tuchtcommissie niet anders kan concluderen dan dat er in deze zaak geen sprake is van ernstig gemeen spel, maar hooguit van een ongelukkig contact tussen spelers in een duel om de bal te veroveren. Op basis van het bovenstaande, verzoekt de speler de tuchtcommissie primair hem vrij te spreken van hetgeen aan hem is tenlastegelegd.

Mocht de tuchtcommissie wel oordelen dat de speler zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel, dan verzoekt de speler de tuchtcommissie de verzachtende omstandigheden van het geval in ogenschouw te nemen. De speler heeft alles gedaan wat in zijn macht lag om de impact van het contactmoment te verlichten, de tegenstander heeft na de overtreding het spel kunnen hervatten en de speler heeft bovendien niet eerder een rode kaart ontvangen. Op basis van het bovenstaande, verzoekt de speler de tuchtcommissie subsidiair de door de aanklager op zitting geëiste en gehandhaafde straf te matigen.

Reactie van de aanklager

Op basis van de door de speler op zitting gegeven verklaring, vraagt de aanklager zich af wat de speler had verwacht dat de tegenstander voorafgaand aan de overtreding zou doen als hij niet had verwacht dat de tegenstander een sliding zou inzetten. De aanklager vindt het namelijk voor de hand liggend dat op dat moment door de tegenstander een sliding wordt ingezet.

Reactie van de speler

De speler stelt naar aanleiding van de hierboven genoemde vraag van de aanklager dat hij had verwacht dat de tegenstander de bal naar voren dan wel over de zijlijn zou schieten.

4. Bewezenverklaring

De tuchtcommissie acht het aan de speler ten laste gelegde bewezen. De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- Verklaring van de scheidsrechter, de heer S. van der Eijck, zakelijk kort weergegeven en luidende:

"(..) Toen ik voor het scherm stond zag ik vanuit andere invalshoeken en verschillende snelheden de overtreding opnieuw en beoordeelde ik de overtreding van Kasius als ernstig gemeen spel. Op beeld zag ik namelijk dat Kasius de bal niet meer binnen speelbereik had, doorliep op zijn tegenstander en vervolgens op zijn tegenstander stapte met zijn noppen. Ik zag daarbij dat Bocheniewicz op zijn been/heup werd geraakt. Ook zag ik dat Kasius naar zijn tegenstander kijkt en m.i. voldoende de mogelijkheid had om zijn tegenstander te ontwijken. Deze elementen maken voor mij de overtreding buitensporig en ernstig gemeen. (..). "

- Verklaring van de VAR, de heer M. van den Kerkhof, zakelijk kort weergegeven en luidende:

"(..) AZ-speler D. Kasius komt aanlopen en zet de noppen van zijn rechtervoet op de rechterheup van tegenstander Bochniewicz. Ik bekijk de herhaling en zie dat Kasius licht opspringt en zijn rechtervoet vlak voor zijn linkervoet zet en op zijn tegenstander landt met deze rechtervoet. De bal is op dat moment al ongeveer 2 meter van het

contactmoment verwijderd. Ik beoordeel deze actie daarom als ernstig gemeen spel en adviseer de scheidsrechter de beelden te bekijken voor een mogelijke rode kaart (..)"

- De schriftelijke verklaring van de tegenstander;
- De op zitting getoonde tv-beelden;
- De op zitting – digitaal via MS Teams – aanvullend gegeven verklaring van de scheidsrechter.

5. Het oordeel van de tuchtcommissie

Ernstig gemeen spel

In regel 12 van de Spelregels is bepaald dat 'een tackle of het aangaan van een duel waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht', moet worden bestraft als ernstig gemeen spel. Volgens de tuchtcommissie is het voldoende om tot een bewezenverklaring te kunnen komen als sprake is van 'voorwaardelijk opzet'. Van voorwaardelijk opzet op een bepaald gevolg is sprake als de speler de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat dat gevolg zal intreden. Ook is op grond van jurisprudentie van de commissie van beroep bij de beoordeling of er sprake is van ernstig gemeen spel de intentie van een speler bij het aangaan van een duel niet doorslaggevend, maar wel de uiterlijke verschijningsvormen en de mate van gevaarzetting.

Op basis van het dossier en de tv-beelden, staat vast dat de speler richting de bal rent en vervolgens in een loopbeweging met zijn voet de zij c.q. heup van zijn tegenstander raakt, terwijl de bal op dat moment niet binnen speelbereik is. Naar het oordeel van de tuchtcommissie, bracht de speler door op voornoemde wijze het duel aan te gaan de veiligheid van de tegenstander in gevaar.

Het verweer van de speler dat de verweten gedraging gerechtvaardigd zou kunnen worden door het volgens de speler plotseling – door middel van een sliding – voorlangs kruisen door de tegenstander kort voor het raken van de tegenstander, slaagt naar het oordeel van de tuchtcommissie niet. De tuchtcommissie volgt de speler ook niet in zijn betoog dat de tegenstander de bal naar voren dan wel over de lijn had kunnen schieten. Uit de tv-beelden blijkt naar het oordeel van de tuchtcommissie, zoals ook terecht door de aanklager is gesteld, dat het op dat moment voor de hand liggend is dat de tegenstander een sliding inzet. Bovendien, zoals terecht door de aanklager gesteld, blijkt uit de tv-beelden ook dat de speler voorafgaand aan de overtreding ziet dat de tegenstander de sliding inzet.

De tuchtcommissie is daarnaast door de speler niet voldoende overtuigd dat de speler geen enkele andere optie had, bijvoorbeeld door op te springen. De tuchtcommissie wordt op grond van de tv-beelden in haar oordeel bevestigd nu – in tegenstelling tot het door de speler gestelde – hieruit blijkt dat de sliding van de tegenstander eerst wordt ingezet en de speler vervolgens een 'hupje' maakt. Dit betekent dat de speler – zodra hij ziet dat de speler op de grond ligt om de sliding in te zetten en daardoor begint af te remmen – de mogelijkheid moet hebben gehad om op te springen. Dat de speler zijn rechtersvoet of beide voeten in de grond had gezet na het afremmen, maakt dit naar het oordeel van de tuchtcommissie niet anders.

Het bovenstaande brengt de tuchtcommissie vervolgens tot het tuchtrechtelijk oordeel dat de speler in dit geval een betere inschatting had moeten maken en beter – dan wel anders – op de situatie had moeten anticiperen. Dit heeft de speler naar het oordeel van de tuchtcommissie nagelaten. De tuchtcommissie neemt in haar oordeel wel mee dat betrokkene voorafgaand aan de overtreding zijn snelheid heeft geminderd en pogingen heeft ondernomen om de impact van het contactmoment te verkleinen, echter neemt dit niet weg dat de speler toch onzorgvuldig heeft gehandeld door op deze wijze het duel aan te gaan. Doordat de speler op zodanige wijze een actie heeft ingezet en hij de ingezette actie niet meer heeft kunnen – of willen – aanpassen, heeft hij de veiligheid van de tegenstander in gevaar gebracht en is de speler daarmee tuchtrechtelijk verwijtbaar.

Voor de strafbaarheid van ernstig gemeen spel is gelet op artikel 19 lid 2 RTBV opzet, schuld, nalatigheid of onzorgvuldigheid vereist. Zoals aangegeven, is de tuchtcommissie daarom van oordeel dat de speler tenminste onzorgvuldig heeft gehandeld als bedoeld in artikel 19 lid 2 RTBV. Daarmee is aan de voorwaarden voor strafbaarheid wegens ernstig gemeen spel voldaan en komt de tuchtcommissie tot een bewezenverklaring van het aan de speler tenlastegelegde.

Strafmaatmotivering

Bij de strafoplegging houdt de tuchtcommissie rekening met alle feiten en omstandigheden waaronder de bewezenverklaring, de blanco strafkaart van de speler, de beperkte intensiteit waarmee de overtreding door de speler is begaan en met hetgeen tijdens de zitting naar voren is gekomen. De tuchtcommissie ziet in dat kader aanleiding om de strafeis van de aanklager te volgen en acht de navolgende straf passend en geboden.

6. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 4. is vermeld. De speler is met betrekking tot de overtreding strafbaar.

De speler wordt met ingang van 15 januari 2024 uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club drie (3) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één (1) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één (1) jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van AZ Alkmaar.

Aldus beslist op donderdag 1 februari 2024 door dhr. mr. D.A. van Steenbeek, voorzitter en mw. mr. R. M. Tamminga en dhr. R. Stolte, leden, bijgestaan door mw. M.D. Verhoeven, secretaris.